

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 66/2020
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ... код ..., одлучујући о жалби предлагача поднетој због непредузимања наложених процесних радњи, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 16.07.2020. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача због непредузимања процесних радњи наложених решењем Управног суда Р4 у 4/20 од 03.03.2020. године, као неоснована.

Образложење

Предлагач је 29.06.2020. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу због непредузимања процесних радњи наложених решењем Управног суда Р4 у 4/20 од 03.03.2020. године.

Предлагач у жалби наводи да је решењем Управног суда Р4 у 4/20 од 03.03.2020. године усвојен приговор предлагача и утврђено да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету истог суда II-18У 8129/19, а судији известиоцу у том предмету наложено да у року од четири месеца предузме радње ради правноснажног решавања предмета. Како суд није окончао поступак у року од четири месеца који је истекао 03.07.2020. године, предлагач предлаже да Врховни касациони суд усвоји његову жалбу, утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Управног суда II-18У 8129/19 и судији известиоцу у том предмету наложи окончање поступка у року од 90 дана.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Увидом у списе предмета Управног суда Р4 у 4/20 утврђено је да је решењем Управног суда Р4 у 4/20 од 03.03.2020. године усвојен приговор предлагача, утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Управног суда II-18У 8129/19 и наложено судији известиоцу у том предмету да, у року од четири месеца од дана достављања тог решења, предузме радње ради правноснажно решавања наведеног предмета.

Из списка предмета Управног суда II-18У 8129/19 произлази да је дописом суда од 07.06.2020. године од туженог органа тражено да достави тужбу и списе предмета. Тужени орган је поступио по овом налогу 10.07.2020. године, чиме су се стекле процесне претпоставке за одлучивање о тужби и правноснажно окончање поступка.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да је жалба неоснована, јер решењем Управног суда Р4 у 4/20 од 03.03.2020. године судији известиоцу у предмету Управног суда II-18У 8129/19 није наложено да у року од четири месеца правноснажно оконча поступак у наведеном предмету, како погрешно закључује предлагач у жалби, већ да у том року предузме радње ради правноснажно решавања предмета, што је у конкретном случају учињено.

Поред изложеног, Врховни касациони суд констатује да су у спорном периоду судије Управног суда два месеца биле објективно спречене да одлучују у предметима. Наиме, након доношења решења Управног суда Р4 у 4/20 од 03.03.2020. године донета је Одлука о проглашењу ванредног стања („Службени гласник РС“, број 29 од 15. марта 2020. године), које је укинута Одлуком о укидању ванредног стања („Службени гласник РС“, број 62/20 од 06.05.2020. године). Рад судова у току трајања ванредног стања је редукован на тај начин што су се, у складу са Закључком Високог савета судства број 119-05-132/2020-1 од 18.03.2020. године, одржавала само суђења која не трпе одлагања у предметима у кривичној и грађанској материји који су такстативно наведени у Закључку.

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу члана 18. став 2. у вези члана 14. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбио жалбу предлагача због непредузимања радњи наложених решењем Управног суда Р4 у 4/20 од 03.03.2020. године, доносећи одлуку као у изреци.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић